

Láng Orsolya

A GYÓGYULÁS ÚTJAI

1.
sebeink azok amik összekötnek
értelmezhetővé tesznek egymás számára
a vándorló fájdalom állomásai feltérképezhetőek
gyógyszereink bevált
módszereink
a kedélyes receptcserek

a felpuffedt függönyök azok amik
láthatóvá teszik sebeinket
ahogy heverünk ágyainkon
bevetés közben elesettek

testünk előszobájában dulakodás
a legmélyebb kamra mélyén a tudat
ajtónak vetett háttal
bízik abban hogy testőrei
az anyagok újraalkotják szerkezetüket
a váladékok megtalálják medrüket
a hiányok kitöltik tereiket
a folyamatok kitarjták idejüket

2.
ismeretlen külváros
lekésett éjjeli járat
hajnalodik
sorompó villog egy kereszteződésben
a távolban garázda had oszcillál
kutyájuk kiszimatol
csuklónkba kap és nem engedi
beérik visszahívják
faggatnak hogy kerültünk ide
mennyi pénz van nálunk

van-e drága holmink
meggyőződés nélküli tompa hangunk
meggyőzi őket
idevetett álmunkban a láz
reggel lesz és értünk jön a család
reggel lesz és visszatérünk a testbe

3.

egy tóparti üdülőben
valaki kiszalad hogy behozza a székeket
azt gondolja közünk van az esőhöz
belőlünk szakadt ki
nem sós de meleg

nem erősítünk meg
és nem cáfolunk

vannak ennél nagyobb dolgok is
készülőben

HELYCSERE

emlékszel arra a házra ott a malomárkon túl
amelyről mindig megállapítottam
hogy pont olyan mint a sarki bolt
épülete az utcánkban ahol felnőttem
talán már untad is hogy elég volt
meglátnom valahányszor esténként
arra sétáltattuk a kutyát ahhoz hogy
rámtelepedjen valami bárgyú nosztalgia
egy nélküled élt korszak iránt

amikor ágyban fekvő nagyapám
nem kívánt már semmit eszébe jutott
hogy elszalassza apámat tejkaramelláért a sarokra
„de ne a boltból hozzál kisfiam hanem a
falra szerelt Stollwerck-automatából”

azóta is keressük a csavarok helyét
hol lehetett ha egyáltalán volt valaha
mert valószínűbb hogy nagypapa visszatért
egy korba amit távolisága helyé változtatott

hosszabb idő után a városodba vetődve
arra vágytam hogy egy volt szomszéd nyomában
betévedjek az udvarotokra szétnézni mi változott
így értem ki arra a sarokra ahol változatlanul
állt a masszív épület de valahogy most
nem ismertem fel benne a sarki boltot
amelyen soha nem volt tejkaramella-automata
viszont abban a korban kívántam volna lenni
amelyben valakivel kutyát sétáltatok

ARANY OLDALAK

Mínthogy rajtad kívül más lakója nem volt a lakásnak
(bár második személyként bejelentetted a macskát),
neked kellett felvenned a telefont.
Elrugaszkodtál a forgószékből, talán lerántottad
a laptopot, megcsúsztál a széthagyott nyomtatványokon,
megbotlottál a papucsodban, vagy leverted
az asztal sarkán hagyott kávéscsészét, mert mire
felkaptad a kagylót, a vonal túloldalán
valakibe belefagyott a szó.
Tompa forgalomzaj szűrődött be –
vajon melyik város melyik utcájából hallottál részletet?
Egy kérdő igent kínáltál fel, amit a túloldalón
nem fogadtak el.
Ugyanez az ismeretlen legközelebb a címedet
fogja felkeresni, és hosszasan kivárt feltűnése után
rejtve marad egy beszélgetésben,
mert valami nem engedi kilépni onnan.
Kivár, időt hagy.